

MÙA HÈ ĐỎ LỬA

Tháng 7 vừa đi qua, Châu Âu, đang là giữa mùa hè. Mới nửa hè thôi nhưng, có thể nói, mùa hè Châu Âu, nhất là Tây Âu, năm 2022, là mùa hè đỏ lửa!

Lửa từ trời cao, lửa xuống, “thiên long không ‘bát bộ’”, “thiên long” khạc lửa xuống trần! Cái thứ lửa vô hình (như tam muội) mà nóng kinh khủng! Nóng từ Bồ Đào Nha, Tây Ban Nha, nóng dài lên Pháp, dọc theo các tỉnh miền tây, đến tận vùng Bretagne! Những cái “bao lơn” nhìn ra Đại Tây Dương, hứng nóng nhiều hơn gió. Càng vào sâu đất liền, nóng càng dữ dội! Như ở Toulouse, hôm 17/7, là 42.5°C. Như, trước đó, 15/7, ở Madrid, là 49°C! Nhiều thành phố ở Bồ Đào Nha, Ý Đại Lợi, Hy Lạp cũng ghi nhận những kỷ lục về nóng, 45, 46°C! Ngay Londres, “Sapa của Tây Âu”, lần đầu tiên, hôm 19/7, đã vượt qua 40°C (40.3°C). Phía bắc, ở Maastricht (Hoà Lan), có lúc đã lên 39.5°C!

Tháng 8 ở Pháp bắt đầu bằng đợt nóng thứ ba! Đợt nhất là hôm 18/6, với cái nhiệt độ cao nhất 43°C ở Biarritz (tây–nam Pháp), lướt sang 38°C ở Strasbourg (đông–bắc Pháp). Đợt nhì bắt đầu hôm 12/7 với mấy “đỉnh cao” hôm 18, 19!

27/7, ông Hans Kluge, giám đốc Y Tế Thế Giới (WHO) khu Châu Âu, loan tin, sau mấy đợt nóng khủng khiếp, chỉ riêng Bồ Đào Nha và Tây Ban Nha, đã có 1,700 người tử vong!

Mùa hè đỏ lửa kéo theo mùa hè thiếu nước. Trung Tâm Nghiên Cứu Chung (Centre Commun de Recherche) của Ủy ban Châu Âu ước tính có 46% diện tích Châu Âu đang trong tình trạng thiếu nước. Nhất là ở Pháp, Lỗ Ma Ni, Đức (miền tây), Ý, Hy, v.v. Hạn hán đe dọa Châu Âu.

Không chỉ có thế. Cái nóng lâu ngày làm cây chết, cỏ khô, khiến những cánh rừng là nơi rất dễ bị cháy. Một tàn lửa bay khi đốt rạ hay từ một nơi nướng thịt (lậu). Một điều thuốc vùi không kỹ. Một chiếc xe bị bốc cháy gần rừng, v.v. Là cả trăm, cả ngàn mẫu rừng thành tro than, là một số bất động sản [của] người dân tan thành khói! Theo ký giả Nathalie Mayer (futura–sciences.com), 40% cháy rừng là do những đứm bệnh hoạn thích đốt rừng “chơi” (pyromane)!

40,000 ở Pháp, gần 190 ngàn ở Tây Ban Nha, 40,000 ở Bồ Đào Nha. Tổng cộng gần 520 ngàn mẫu rừng, cây (vegetation) ở Châu Âu bị thiêu đốt, từ đầu năm đến nay (1/8/2022)! Ở Hoa Kỳ, tiểu bang California, hai đám cháy rừng quan trọng xảy ra vào tuần cuối tháng 7: “Oak Fire” đốt trên 7,000 mẫu và “McKinney”: trên 20,000 mẫu, v.v.!

Mùa hè đỏ lửa năm nay là mùa hè đỏ lửa! Nhất là ở Tây Âu.

Nhân loại cần rừng vì chúng hấp thụ khí CO₂ [thán khí]. Không có rừng, khối lượng quan trọng CO₂ trong khí quyển sẽ góp phần vào những thay đổi tác hại đến khí hậu địa cầu! Người ta ước tính gần phân nửa diện tích rừng trên trái đất đã bị thiêu hủy! Và phải cần 70 đến 100 năm để phục hồi lại một cánh rừng. Nhân số địa cầu ngày càng tăng, số thán khí thải ra bởi con người (quá trình hô hấp, xe cộ, lò sưởi, v.v.) ngày càng nhiều. Nếu rừng tiếp tục bị cháy như thế này: “ngày sau sẽ ra sao”?!

Viết đến đây lại nhớ một “lời–dạy–nổi–tiếng” (nói theo đảng CSVN) của ông Hồ chí Minh: “Vì lợi ích 10 năm trồng cây. Vì lợi ích 100 năm trồng người”. Thật ra, câu này, như nhiều tuyên bố “nổi tiếng” khác của “Bác”, cũng là... chôm từ mấy câu trong “bộ sách Quản Tử 管子”, tương truyền do Quản Trọng làm ra, kì thực là do người đời sau mượn danh Quản Trọng biên soạn. Trong sách có thiên Quyền tu 权修, ở thiên Quyền tu này có đoạn:

*Nhất niên chi kế, mạc như thụ cốc;
thập niên chi kế, mạc như thụ mộc;
chung thân chi kế, mạc như thụ nhân.
Nhất thụ nhất hoạch giả, cốc dã;
nhất thụ thập hoạch giả, mộc dã;
nhất thụ bách hoạch giả, nhân dã.
Ngã cầu chủng chi, như thần dụng chi,
cử sự như thần, duy vương chi môn.*

*(Kế cho một năm thì không gì bằng trồng lúa;
kế cho mười năm thì không gì bằng trồng cây;
kế cho suốt đời thì không gì bằng trồng người.
Trồng một mà lợi ích một đó là lúa;
trồng một mà lợi ích mười, đó là cây;
trồng một mà lợi ích một trăm đó là con người.
Nếu chúng ta chú trọng trồng người, thì hiệu dụng như thần,
làm việc mà thu được hiệu quả thần kì
thì chỉ có con đường của bậc vương giả mới có thể làm được).* (chuonghung.com)

“Vì lợi ích 100 năm trồng người”? Không biết trong 20 năm (1954–1975) cầm quyền, Đảng CS của ông Hồ đã trồng được bao nhiêu người nhưng, chỉ riêng trong trận “tái chiếm Cổ thành Quảng Trị”(1972) của QLVNCH, không thôi, là đã có 16,000 bộ đội “sinh Bắc tử Trung”, như tác giả một bài viết trên website CS “baodaklak.vn” (30/4/2017) đã thú nhận: “... Cuộc chiến đấu ‘mùa hè đỏ lửa’ năm 1972 mãi là khúc tráng ca trong lịch sử chiến tranh vệ quốc vĩ đại của dân tộc ta. Trong 81 ngày đêm đó, đã có gần 16,000 chiến sĩ hy sinh, hiện vẫn còn hơn 8,000 liệt sĩ chưa tìm được hài cốt...”

“Mùa hè đỏ lửa” là tên cuốn bút ký chiến trường (1973) của nhà văn Phan Nhật Nam, viết về những trận phản công của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa (QLVNCH) khi Hà Nội, trưa 30/3/1972, công khai vi phạm hiệp định Genève, xua đại quân tràn qua vĩ tuyến 17, cùng lúc với hàng loạt các sư đoàn trú đóng ở Miền, Lào vượt biên giới tấn công miền Nam.

“Đánh lén, đánh tòi” là cái chiến lược của Hà Nội. “Nghề của Đảng” đã từng được áp dụng trong Tết Mậu Thân, “bỏ cũ soạn lại” 1972, tái bản 1975! Đó cũng là cái chiến lược đánh không cần thắng, chấp nhận thí quân, bao nhiêu cũng được. Chỉ cần “gây chú ý” quốc tế, mang lại “trọng lượng” trên bàn hội nghị!

“Mùa hè đỏ lửa” là 4 chữ có câu chứng tại tòa (“copyright”) của nhà văn Phan Nhật Nam. Trước 75, “4-chữ-này” được người miền Nam dùng để vinh danh QLVNCH với các chiến tích hào hùng, bi tráng bên cạnh những thất bại nặng nề của Cộng quân. Bây giờ, “4-chữ-đó” được giới truyền thông CS tinh bơ dùng lại, dĩ nhiên là để tung hô những “chiến thắng dỏm” của cái quân lực xâm lăng năm 72. Tôi nghĩ, phe ta ở quê nhà, đọc báo, nghe “đài”, hẳn phải ngao ngán trước cái “dạn dày” của “đỉnh cao trí tuệ”: bị chửi mà vẫn tinh bơ dùng mấy câu người ta chửi mình mà... “tự sướng”!

Nói “mùa hè đỏ lửa” nhưng chiến trận đã bắt đầu từ “mùa xuân lửa đỏ” (30/3/1972). Nên, với Hoa Kỳ là “Cuộc tấn công mùa Phục Sinh” (The Easter Offensive), với CS là “chiến dịch Xuân Hè”!

“Mùa hè đỏ lửa 72” đã được Tổng thống Nguyễn văn Thiệu thu gọn trong mấy câu: “Bình Long Anh Dũng – Kontum Kiêu Hùng – Trị Thiên Vùng Dậy – Bình Định Quyết Chiến Quyết Thắng”.

Bình Long Anh Dũng:

Thị xã An Lộc, quận Châu thành của tỉnh Bình Long (vùng 3 chiến thuật), là nơi mà sau 66 ngày đêm(8/4–12/6), mỗi ô vuông cây số đã hứng gần 60,000 quả đạn của Cộng quân (Mùa hè đỏ lửa/Phan Nhật Nam). Nhưng, trước một quân số đông gấp 5 lần, An Lộc đã đứng vững!

An Lộc đã đứng vững nhờ sự chiến đấu can trường của các chiến sĩ: Sư Đoàn 5 (Tướng Lê văn Hưng), Liên Đoàn 81 Biệt Cách Dù, Liên Đoàn Biệt Động Quân, Lữ Đoàn 1 Nhảy Dù, các quân nhân Tiểu khu Bình Long (Đại tá Trần Văn Nhật), Trung Đoàn 15 (Sư Đoàn 9), Sư Đoàn 21, Không Quân, v.v.

An Lộc phải đứng vững để cho Bình Long Anh Dũng.

Nói đến An Lộc thì không thể nào không nhắc đến hai câu thơ của một cô giáo trẻ của An Lộc đã vinh danh các chiến sĩ Biệt Cách Dù. Tại sao lại Biệt Cách Dù mà không là quân nhân các binh chủng khác, thì Đại úy BCD Lê Đắc Lực đã kể lại trong “Tàn cơn binh lửa” (2014):

Về hai câu đối ghi ở Đài Tử Sĩ Tổ Quốc Tri Ôn, phát xuất từ hai Câu Thơ của Cô Giáo Pha dạy ở trường Tiểu Học thị xã Bình Long. Cô Pha trúng đạn pháo kích bị thương ở chân, không di chuyển được. Biệt Cách Dù đưa Cô về trạm xá Dã Chiến ở cạnh Bộ Chỉ Huy chăm sóc. Khi thương tích đã bớt, đi lại được bằng đôi nạng gỗ do các chiến sĩ Biệt Cách Dù tự chế, hằng ngày cô nhìn qua cửa sổ, thấy chúng tôi dưới làn mưa đạn, mịt mù khói lửa đang cặm cụi chôn cất, đắp mộ, dựng bia cho các đồng đội đã hy sinh. Xúc cảm trước những tử vong cao cả này và với lòng cảm mến, đội ơn sâu xa của một người dân với Quân Đội VNCH nói chung và Liên Đoàn 81 Biệt Cách Dù nói riêng, cô đã sáng tác hai câu thơ:

*“An Lộc Địa Sử lưu chiến tích,
Biệt Cách Dù vị Quốc vong thân”*

Kontum kiêu hùng:

Mặt trận Kontum (vùng 2 chiến thuật) khởi đầu với “Người ở lại Charlie” Nguyễn Đình Bảo, Tiểu đoàn trưởng [Tiểu Đoàn] 11 Dù, hy sinh ngày 12/4. Mất Charlie, TĐ7 Dù ở Delta phải rút đi. Cộng quân tiến đánh Tân Cảnh, bản doanh Sư Đoàn 22 (Đại tá Lê Đức Đạt). 21/4, Tân Cảnh mất, Đại tá Đạt “mất tích”. 20 ngày sau khi củng cố lại lực lượng, 14/5, Công quân tấn công Kontum. Nhưng hai tuần sau đó, đã phải chém vè chạy, trước sức phản công của “Đường Sơn Đại Huynh” Lý Tông Bá, (tân) tư lệnh Sư Đoàn 23, cùng 11 Tiểu Đoàn Biệt Động Quân biên phòng, thêm sự yểm trợ tích cực của Không Quân.

Bình Định quyết chiến, quyết thắng:

Có lẽ Bình Định là mặt trận ít “sôi động” nhất trong mùa hè đỏ lửa nhưng không phải vì thế mà không quan trọng. Bởi, trong 3 tháng (từ tháng 4), Hà Nội đã xua quân đánh chiếm 3 quận phía bắc Bình Định: Hoài Ân, Hoài Nhơn, Phù Mỹ, rồi: Bồng Sơn, Tam

Quan, v.v. trong chính sách “chiếm đất, giành dân”, chuẩn bị cho giải pháp “da beo” ở Hội nghị Ba Lê.

Do tình hình chiến sự quan trọng trong nước, mãi đến tháng 7, Quân Đoàn 2 mới khởi đầu các cuộc hành quân tái chiếm lại các phần đất đã mất. Lực lượng chủ yếu là Sư Đoàn 22 và Liên Đoàn 2 BĐQ. Không phản công thì thôi, công rồi thì chỉ 3 tuần sau là lấy lại các phần đất đã bị giặc tạm chiếm. Đất Tây Sơn mà, đâu phải ai muốn vô thì vô!

Trị Thiên vùng dậy:

Trận chiến sôi động nhất, quan trọng nhất, “đỏ lửa” nhất, phải là mặt trận Quảng Trị, nhất là với trận tái chiếm “Cổ Thành”.

Cổ thành hay thành cổ?

Để phân biệt “văn hóa ưu việt”(!) khác với “văn hóa tư bản bóc lột”, người CS “ché” ra những từ mới (“ngụy”, bức-xúc, quá-độ (chuẩn bị), v.v.) “Ché” không nổi thì... đọc ngược lại những từ đã có: “khai triển” trở thành “triển khai”, “bảo đảm” thành “đảm bảo”, “đơn giản” thành “giản đơn” (như đang giỡn?), v.v. Không cần đúng, không cần logique, v.v. chỉ cần khác với “Ngụy” là được! Như “Cổ thành” (VNCH) và “thành cổ” (chữ CS).

Cổ (trong Cổ Thành) là từ Hán-Việt, có nghĩa là “xưa, cũ”. “Đập cổ kính ra tìm lấy bóng”, “Nhân sinh thất thập cổ lai hy”, “cổ nhân, chuyện cổ tích, thời cổ đại, cổ nhạc, cổ văn, cổ điển, cổ mộ, v.v. Tuy cổ = xưa nhưng ta không dùng “cổ hương”, mà là “Hương xưa”; không có “Điểm cổ”, mà là “Điểm xưa” (cô Điểm, cổ (cô ấy)... lại có nghĩa khác); không có “trở về mái nhà cổ” mà là “trở về mái nhà xưa”; không có “cây đa cũ, bến đò cổ”, mà là “cây đa cũ, bến đò xưa”, v.v. Trái lại, ta nói “thú chơi đồ cổ” (Vương Hồng Sển), mà không “thú chơi đồ xưa”, nói “cây cổ thụ”, mà không “cây xưa”, v.v.

Theo nhà văn Phạm Phong Dinh, Cổ Thành ở Quảng Trị được xây xong (bằng gạch) năm 1838 ([triều] vua Minh Mạng), dùng làm đồn binh. Sau 1954, Cổ Thành là nơi đặt Bộ Chỉ Huy Chiến Thuật (Quân Đoàn I), được Bộ Tổng Tham Mưu QLVNCH đặt tên là Cổ Thành Đinh Công Tráng. Trước 75, cổ thành này được người miền Nam gọi là cổ thành Đinh Công Tráng hay vồn vện “Cổ Thành” (danh từ riêng, viết hoa): bản doanh của Sư Đoàn 3. Sau mùa hè 72, một số người gọi là Cổ Thành Quảng Trị (tên ghép của 2 danh từ riêng “Cổ Thành & Quảng Trị”). Dường như, trước 75, miền Nam chỉ có một “Cổ Thành” (?): Cổ Thành Đinh Công Tráng, ở Quảng Trị.

Bây giờ, vào Google gõ “Cổ thành Quảng Trị” thì chỉ thấy toàn là “Thành cổ Quảng Trị”(!) cùng những tuyên truyền, láo khoét, nổ văng miêng tùm lum! Nào là “bản tráng ca 81 ngày đêm” (vừa tráng... nhựa đường, vừa ca?), “chiến thắng thành cổ Quảng Trị” (phải rút quân sau 81 ngày đêm mà vẫn tỉnh bơ gọi là “chiến thắng”?!), v.v.

Thành cổ Quảng Trị. Đọc lên, nghe đã không lọt tai, do hai âm “hỏi” đứng gần nhau (Cổ & Quảng), lại không rõ ràng, người không biết chuyện, cứ ngỡ là cái thành cổ mang tên Quảng Trị! Hay thành “Đình Công Tráng” đã đổi tên là thành “Quảng Trị” rồi mà tôi không biết (!)?

Cuối tháng 3, Bắc quân tràn qua vĩ tuyến 17. Ngày 2/5, Quảng Trị lọt vào tay CS! Ngày 3/5, Trung tướng Ngô Quang Trưởng, đang là Tư lệnh Quân Đoàn IV, được Tổng thống Thiệu bổ nhiệm làm Tư Lệnh Quân Đoàn I thay Tướng Hoàng xuân Lâm. Trận tái chiếm Quảng Trị bắt đầu với chiến dịch Lam Sơn 72 (28/6) của Tướng Trưởng. Bắt đầu, sau khi Hà Nội ra lệnh cho lực lượng chính quy phải tử thủ Quảng Trị bằng mọi giá, hầu lập “thủ đô” cho chính phủ bù nhìn Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam!

Lực lượng chính của chiến dịch Lam Sơn là hai Sư Đoàn Tổng Trừ Bị: Nhảy Dù và Thủy Quân Lục Chiến, với hai vị tân Tư Lệnh: (quyền) Tư Lệnh Dù: (tân) Chuẩn tướng Lê Quang Lương, Tư Lệnh TQLC: Chuẩn tướng Bùi Thế Lân. Cùng với sự tham gia của các chiến sĩ Sư Đoàn 1, Liên Đoàn 81 Biệt Cách Dù, 2 Thiết Đoàn 7, 18, Không Quân, Hải Pháo, v.v.

28/6–27/7: “Dù” được giao nhiệm vụ bằng vàng: tái chiếm Cổ Thành. Mũi tấn công chính là Tiểu Đoàn 5 (Tiểu Đoàn của 5 ông tướng, trong đó có các tướng: Trưởng, Phú, Nam) của Trung tá Nguyễn chí Hiếu (cùng khóa 14 Đà Lạt với “Người ở lại Charlie”). Ông Hiếu giao nhiệm vụ cầm cờ trên Cổ Thành cho hai thằng con: “51” (Đại úy Trương Đăng Sỹ) và “52” (Trung úy Hồ Tường). Tối 25/7, lần đầu tiên, cờ vàng được cắm ở một góc thành, nhưng địch pháo rất quá, phải lui! Sáng 26/7, cờ được cắm lần hai, lần này thì một Phi tuần A37 của Không quân Hoa Kỳ oanh kích lằm (!) vào “51”, “52”, làm tử thương hơn nửa số quân!!!

Sáng 27/7, nhiệm vụ tái chiếm Cổ Thành được giao lại cho Thủy Quân Lục Chiến.

Rạng ngày 15/9, sau 52 ngày thay thế SĐ Dù, những quân nhân của TĐ3 và TĐ6 TQLC đã dựng được cờ trên cổng thành Đình Công Tráng. Bằng máu và thân xác của rất nhiều chiến hữu Sư Đoàn! Lễ thượng kỳ chính thức đã diễn ra lúc 12h45 ngày 16/9/1972.

Tiểu Đoàn 6 TQLC

Tiểu Đoàn 3 TQLC

Trị Thiên vùng dậy sau 4 tháng rưỡi ê chề trong tay “giặc cờ đỏ”!

“Trên đầu súng quê hương, tổ quốc đã vươn mình” (Anh Việt Thu)

Điều đáng nói trong trận tái chiếm Quảng Trị này, là mối liên hệ “đặc biệt” giữa đa số các cấp chỉ huy mặt trận: ngoài tình “huynh đệ chi binh” còn là “đồng khóa chi binh”.

Như, xuất thân Võ Khoa Thủ Đức, cùng học “Khóa 4 Cương Quyết 1” (1953–1954) là 3 “Đại Bàng”: Ngô Quang Trưởng (Tur Lệnh Quân Đoàn), Lê Quang Lương (Tur Lệnh Dù), Bùi thế Lân (Tur lệnh TQLC), chưa nói đến Đại tá Nguyễn Văn Diêm, tư lệnh phó SĐ 1 BB (sau lên Tur Lệnh) đang yểm trợ sau lưng. Cùng tốt nghiệp “Khóa 4 phụ Cương Quyết 2 (1954)” là các vị: Đại tá Ngô Văn Định (Lữ Đoàn Trưởng 258 TQLC), Đại tá Phạm văn Chung (LĐT 369 TQLC), Đại Tá Trần Quốc Lịch (Lữ Đoàn 2 Dù).

Ở Võ Bị Đà Lạt, là các sĩ quan tốt nghiệp khóa 16 “Áp Chiến Lược”(1959–196): thủ khoa “trạng nguyên” Thiếu tá Bùi Quyền (sau là TĐ Trưởng “5” Dù), “bảng nhãn”: Trung tá Nguyễn xuân Phúc (TĐ Trưởng 2 (giai đoạn đầu chiến dịch) Trâu Điền TQLC), “thám hoa”: Trung tá Trần đăng Khôi (TĐ Trưởng 7 Dù), Trung tá Đỗ Hữu Tùng (TĐ

Trưởng 6 Thần Ứng TQLC), Thiếu tá Nguyễn Văn Cảnh (TĐ Trưởng 3 Sói Biển), Trung tá Nguyễn Kim Đê (TĐ Trưởng 9 Mãnh Hồ TQLC), Trung tá Nguyễn Đăng Tổng (TĐ Trưởng 4 Kinh Ngư).

Có lẽ nhờ “cùng khóa, chung thầy”, biết nhau từ khi là khóa sinh, nên các vị đã ăn ý, phối hợp nhịp nhàng, đưa đến chiến thắng vinh quang (đúng nghĩa).

Ngày 20/9, khi đến mặt trận Trị Thiên thăm hỏi và ân thưởng các chiến sĩ, Tổng thống Thiệu đã ghé Vương Cung Thánh Đường La Vang. Tâm ảnh chụp ông đỡ nón, quỳ cầu nguyện trong Thánh Đường làm tôi xúc động! Hình ảnh một vị nguyên thủ quốc gia, giữa giáo đường đổ nát hoang tàn, một mình chấp tay cầu nguyện, là một hình ảnh đẹp và buồn. Tôi không tin tâm ảnh đó được “đạo diễn”. Ông Thiệu không phải là người thích “đóng phim” như ông Hồ (“Đêm giữa ban ngày”, Vũ thư Hiên). Miền Nam không có chủ nghĩa “tam Vô, độc đảng”.

Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu đang cầu nguyện tại Vương Cung Thánh Đường La Vang ngày 20 tháng 9 năm 1972

Một người biết tin vào Ôn Trên thì không thể nào ra lệnh thảm sát mấy ngàn đồng bào mình ở Huế, pháo vào chùa chiền, nhà thờ, trường tiểu học, chợ búa, xả súng vào người dân chạy giặc trên quốc lộ 1, v.v. Ông Nguyễn Tiến Hưng kể lại trong “Tâm tư Tổng Thống Thiệu” (Thanh Sơn xuất bản 2010, trang 404): “... Có lần ông Thiệu hỏi người Mỹ nghĩ thế nào về ông, chúng tôi nói về một hai khía cạnh: Khen có, chê có, rồi thêm: ‘Tôi nghe một tướng Mỹ nói là Tổng thống nhu nhược.’ Ông Thiệu hỏi tại sao? Tôi trả lời là ông ấy nói ‘Tổng thống không cương quyết đủ để ra lệnh tử hình khi cần thiết để làm gương.’ Ông nhìn tôi giây lát rồi chậm rãi nói: ‘Suốt đời, tôi đã tránh không có cái nợ máu.’”

Không thấy tài liệu Việt Nam nào (sách báo, internet, v.v.) ghi rõ số nạn nhân (lính & dân) trong “mùa hè đỏ lửa”, tài liệu “VN” thì “I... can you” (đừng tin những gì CS nói, càng không tin những gì CS viết). Họ hoàn hảo, trên các “website” nhỏ, ít người xem, mới thấy ký giả “hớ hênh”, nhá lên vài chi tiết có thật. Như con số 16,000 bộ đội tử vong trong trận “Cố Thành” (*baodaklak.vn*).

Trên website <https://www.vietnamwar50th.com>, tôi đọc được con số của ông Graham A. Cosmas, một người viết Quân sử Hoa Kỳ, đưa ra:

The North Vietnamese lose much of their armor and equipment and as many as 100,000 troops. South Vietnamese casualties are approximately 43,000, including 10,000 killed. The Easter Offensive also results in the deaths of about 25,000 Vietnamese civilians and leaves almost one million homeless.¹

¹Graham A. Cosmas, *MACV: The Joint Command in the Years of Withdrawal, 1968–1973*, United States Army in Vietnam (Washington, D.C.: Center of Military History, 2006), 348, 353–54, 356–58, 364, 377–79 (for “69,000,” see 353; for casualty numbers, see 378); Spencer C. Tucker, ed., *The Encyclopedia of the Vietnam War: A Political, Social, and Military History* (2nd edition; Santa Barbara, CA: ABC-CLIO, 2011), 323–25.

100,000 cán binh CS thương vong. Phía VNCH: khoảng 43,000 (trong đó 10,000 tử vong); 25,000 thường dân(VNCH) thiệt mạng. Và gần 1,000,000 người mất nhà (vô gia cư): những con số “khủng khiếp” đó đã nói lên cường độ và tầm quan trọng của các trận chiến.

Trên Thoughtco.com, Kennedy Hickman cho thêm chi tiết về phía CSBV: 40.000 chết, 60.000 bị thương và mất tích!

ThoughtCo.

Science, Tech, Math

Humanities

Languages

Resources

About

After heavy fighting, it fell on July 14. Exhausted after their efforts, both sides halted following the city's fall.

The Easter Offensive cost the North Vietnamese around 40,000 killed and 60,000 wounded/missing. ARVN and American losses are estimated at 10,000 killed, 33,000 wounded, and 3,500 missing. Though the offensive was defeated, PAVN forces continued to occupy around ten percent of South Vietnam after its conclusion. As a result of the offensive, both sides softened their stance in Paris and were more willing to make concessions during negotiations.

Ngày 15/9/1972, trong khi các chiến sĩ TQLC đã đổ máu, hy sinh mạng sống để cầm được quốc kỳ VNCH trên Cố Thành thì, theo lời kể của ông Nguyễn Tiến Hưng (sdd, trang 204) ngay ngày đó, Lê Đức Thọ đưa cho Kissinger một “đề nghị 10 điểm”, trong đó có việc thiết lập một “Chính phủ Hòa Hợp và Hòa Giải Dân Tộc lâm thời ‘gồm 3 thành phần bằng nhau: VNCH, Mặt Trận Giải Phóng và thành phần thứ ba’! Ông Thiệu cương

quyết từ chối vì đó là một chính phủ liên hiệp với MTGP! Ngày 6/10, ông Nixon gửi ông Thiệu một lá thư, nói bóng gió về cái chết của ông Diệm: ‘Xin Ngài cố áp dụng mọi biện pháp để tránh sinh ra sau này một tình huống có thể đưa tới những biến cố tương tự như biến cố mà chúng tôi đã ghê tởm năm 1963...’”(sđd, trang 390).

Thật là khôn nạn!

.....

“Mùa hè đỏ lửa” Tây Âu năm nay, 2022, hoàn toàn khác với cái mùa hè “trùng tên” 50 năm trước ở Đông Nam Á: “mùa–hè–đỏ–lửa” ở miền Nam Việt Nam, năm 1972.

“Mùa hè đỏ lửa” Tây Âu khiến những dãy rừng cháy đen, những khoảng đất trống vàng vọt, xám tro, những đồi trọc, những rừng thưa, những thân cây trụi lá, những cụm khói vương vất, v.v. Khác với “mùa hè đỏ lửa” Việt Nam là một “mùa hè của lửa”. Lửa từ bom rơi. Lửa do đạn pháo. Lửa thiêu nhà. Lửa đốt người (!). Thiêu cả đời sống xung quanh!

“Mùa hè đỏ lửa” 72 cũng là “mùa hè đỏ máu”. Máu từ xác em thơ. Máu từ ngực cụ già. Máu dân và máu lính (Cộng Hòa/Cộng Sản) nhuộm đỏ 3 “vùng” đất nước miền Nam! Máu tươi và máu khô. Máu khô của gần 2,000 xác người dân Quảng Trị chạy giặc, bị pháo CS, nằm chết không được chôn trong mấy tháng trời, trên “đại–lộ–kinh–hoàng” : đoạn đường dài 5,274 mét, v.v. [1]

“Mùa hè đỏ lửa” 72 cũng là “mùa hè đỏ nát”. Của Thánh Đường. Của phố phường. Của các ngôi trường. Của những lầu chuông, v.v.!

“Mùa hè đỏ lửa” 2022 giết rừng, giết một số động vật, thiêu hủy một số tài sản người dân. “Mùa hè đỏ lửa” 1972 giết người, giết vật, giết làng quê, giết thành phố, giết cả thiên nhiên, v.v. ! Địa ngục là có thật!

1972–2022: 50 năm sau, xin thấp nén tâm hương, tưởng niệm những người đã bỏ mình trong “mùa hè đỏ lửa”, phía “bên này” hay phía “bên kia”, cho các mưu đồ chính trị phi nhân của Đảng Cộng Sản Việt Nam!

*“Đông và Tây không bao giờ gặp nhau”
Ngay cả những “mùa–hè–đỏ–lửa”!*

BP

Chú thích

[1] <https://vietluan.com.au/74997/50-nam-dai-lo-kinh-hoang-1972-2022-ky-su-di-nhat-xac-dong-bao-quang-tri-tren-dai-lo-kinh-hoang>

---

*Nguồn: Internet eMail by **th** chuyển*

*Đăng ngày Thứ Sáu, September 30, 2022
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*